

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **V. M.**, zastoupené JUDr. Jarmilou Pospíšilovou, advokátkou se sídlem Prostějov, Havlíčkova č. 22, **proti žalované České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20.11.2014, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí ze dne 4.9.2014, o **invalidním důchodu,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení **s e** pro vady řízení **z r u š u j e** a věc **se jí vrací** k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 7.045,- Kč k rukám JUDr. Jarmily Pospíšilové do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 20.11.2014 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí

ze dne 4.9.2014, jímž zamítla žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu dle ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Novém Jičíně ze dne 13.8.2014 je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu II. stupně.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu a namítala neustále zhoršující se zdravotní stav, jehož příčinou je více onemocnění. Má za to, že stanovení procentní sazby míry poklesu pracovní schopnosti je s přihlédnutím k jejím diagnózám a závažnosti nepřiměřeně mírné. Současně namítala, že nebylo v jejím případě použito postupu podle ust. § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., dle kterého lze horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti zvýšit o 10%.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 20.11.2014 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ Nový Jičín, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 10.4.2015 a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně je poživatelkou invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně. Dne 22.7.2014 požádala o zvýšení invalidního důchodu. Na základě této žádosti byl její zdravotní stav posouzen dne 13.8.2014 lékařem OSSZ v Novém Jičíně se závěrem, že je invalidní, přičemž jde o invaliditu II. stupně, podle kapitoly IX, oddílu A, položky 7b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti o 60%. Podle tohoto posudku žalovaná vydala dne 4.9.2014 rozhodnutí, podle kterého náleží žalobkyni nadále invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala námitky, o kterých žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím na základě posudku lékaře ČSSZ ze dne 31.10.2014.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. T. V. a jejího nálezu ze dne 19.2.2014, propouštěcí zprávy z I. interní kliniky – kardiologické FN Olomouc ze dne 6.11.2014, z rehabilitačního vyšetření MUDr. K. ze dne 16.1.2015 a z úplné dokumentace OSSZ Nový Jičín. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně ischemickou chorobu srdeční s koronograficky prokázaným postižením tří tepen v červenci 2014. Toto postižení podřadila pod kapitolu IX, oddíl A, položku 6c přílohy k vyhl. č. 359/2009

Sb., v platném znění, podle které hodnotila pokles pracovní schopnosti 60% a toto hodnocení zvýšila pro vertebrogenní nález o dalších 10% na celkových 70%.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 20.11.2014 byla invalidní, přičemž šlo o invaliditu III. stupně. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 70% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – internisty. Na rozdíl od předchozích posudků lékařů OSSZ i ČSSZ využila možnosti zvýšení hodnocení poklesu pracovní schopnosti žalobkyně podle ust. 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. v platném znění, což odůvodnila s přihlédnutím k novým skutečnostem uvedeným v propouštěcí zprávě kardiologické kliniky Fakultní nemocnice Olomouc ze dne 6.11.2014.

Jelikož u žalobkyně k datu 20.11.2014 šlo o III. stupeň invalidity, krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Žalovaná v průběhu dalšího řízení je vázána závazným názorem krajského soudu a to, že žalobkyně je invalidní ve III. stupni invalidity od července 2014.

V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. byla žalovaná zavázána zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 7.045,- Kč představující náklady jejího právního zastoupení advokátem v rozsahu tří úkonů právní služby po 1.000,- Kč a tří režijních paušálů po 300,- Kč času podle ust. § 7, § 9 odst. 2, § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění. Další náklady právní zástupkyně žalobkyně bylo cestovné osobním automobilem z Prostějova do Ostravy a zpět ve výši 1.322,- Kč (z toho spotřeba pohonných hmot 471,- Kč a opotřebení vozidla 851,- Kč) podle vyhl. č. 328/2014 Sb. v platném znění a 600,- Kč náhrada za ztrátu času podle ust. § 14 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění. S připočtením 21% DPH ve výši 1.223,- Kč činily celkové náklady právního zastoupení žalobkyně 7.045,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 7. května 2015

JUDr. Petr Indráček
samosoudce